

KRAWIECTWO (1) *sb n*

N pl krawiectwa.

Sł stp brak, Cn s.v. krawiec, Linde XVI XVIII w.

Rzemiosło krawca, szycie odzieży; ars sartoris Cn: áby thám [w raju] wtenczás rzemyęflá fie wífelákye poczęły/yáko kráwyectwá/ kowálftwá/ złotnictwá GliczKsiqż Hv.

MB